

عنوان مقاله:

بررسی شخصیت اساطیری رستم در شاهنامه فردوسی با گرشاسپدر متون اوستایی

محل انتشار:

شاهنامه و زبان فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حمزه پویا - دانشجوی دکترای تخصصی فرهنگ و زبانهای ایرانی باستان دانشگاه آزاد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

رستم در شاهنامه فردوسی و در همه جای آن به عنوان نماینده مردم و یک پهلوان مردمی به صورت یک اسطوره جنگ و دلاوری سرزمین ایران و نماد مقاومت و تدبیر در برابر بیگانگان بشمار آورده شده است که نسبت به دین و حکومت بی تفاوت بود ولی هر جا که کشور و سرزمین به کمکش نیاز داشت سریعاً به یاری سرزمین می شتافت؛ اما گرشاسب، پهلوان اساطیری متون پهلوی و اوستایی به عنوان دلاوری جنگجو و گرزدار که از پدری روحانی و پزشک به پاداش کار نیکش بوجود آمده، صبغه دینی بیشتری نسبت به رستم دارد تا آنجا که به دلیل توهین و اهانت به آتش پسر اهورامزدا برای مدتی گناهکار و مجازات شده بود و از سوی دیگر نسب رستم در شاهنامه به زال و سام و نریمان برمی گردد و از مادر هم به مهرباب کابلی و ضحاک نماد بدی در شاهنامه می رسد؛ درحالی که نسب گرشاسب به ثریته افشونده هوم و جمشید می رسد. رستم در نهایت به دست نابردریش شغاد کشته می شود ولی گرشاسب به لحاظ دینی نامیرا بوده است.

کلمات کلیدی:

رستم، گرشاسب، ثریته، متون پهلوی، شاهنامه فردوسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505705>

